

FÖRVALTNINGSUTSKOTTETS UTLÅTANDE 29/2004 rd

Statsrådets skrivelse med anledning av kommissionens meddelande till rådet och Europaparlamentet (budgetplan för 2007—2013)

Till stora utskottet

INLEDNING

Remiss

Stora utskottet sände den 27 oktober 2004 statsrådets skrivelse med anledning av kommissionens meddelande till rådet och Europaparlamentet (budgetplan för 2007—2013) (U 56/2004 rd) till förvaltningsutskottet för eventuella åtgärder.

Sakkunniga

Utskottet har hört

- budgetråd Rauno Lämsä, budgetsekreterare Juha Majanen och konsultativ tjänsteman Kirsti Vallinheimo, finansministeriet

- regionutvecklingsdirektör Mårten Johansson, inrikesministeriet
- strukturfondschef Merja Niemi, undervisningsministeriet
- överinspektör Antti Linna, jord- och skogsbruksministeriet
- konsultativ tjänsteman Auli Korhonen, handels- och industriministeriet
- överinspektör Tiina Pesonen, arbetsministeriet
- regionplanechef Kari Pakarinen, Finlands Kommunförbund.

SKRIVELSEN

Förslagets huvudsakliga innehåll

Kommissionen lägger fram sitt förslag till nästa budgetplan, i vilken avsikten är att fastställa de mål och budgetmedel som ska gälla för Europeiska unionen åren 2007—2013. Enligt budgetplanen ska EU i sin verksamhet främst koncentrera sig på mål som hänför sig till konkurrenskraft, sammanhållning, en hållbar utveckling, unionsmedborgarskap och unionens externa åtgärder. I meddelandet behandlas målanpassningen av resurser, redskapen, förvaltningspraxisen och finansieringssystemet. I meddelandet behandlas vidare det mervärde som politikområdena, programmen och åtgärderna tillför hela uni-

onen och dess medborgare, samt möjligheterna att förenkla de finansiella instrumenten.

Det totala anslaget för åtaganden åren 2007—2013 är enligt kommissionens förslag 1 025 miljarder euro enligt 2004 års priser. Kommissionen föreslår att den mest betydande delen av EU:s medel fortsättningsvis ska riktas till utgifter inom jordbruket och regional- och strukturpolitiken. Deras andel av de totala åtagandena föreslås utgöra 69 % år 2013, medan deras andel år 2006 beräknas vara drygt 76 %.

För konkurrenskraft för tillväxt och sysselsättning föreslås 133 miljarder euro för perioden 2007—2013. Rubriken för hållbar förvaltning

och bevarande av naturresurser har fått sammanlagt 417 miljarder euro i anslag för perioden 2007—2013, varav 72 % (310 miljarder euro) går till jordbruket. Anslaget under rubriken "Unionsmedborgarskap samt ett område med frihet, säkerhet och rättvisa" ökas så att det sammanlagt uppgår till 19 miljarder euro under följande period. Det totala anslaget för programmen för yttre förbindelser under perioden 2007—2013 uppgår till 96 miljarder euro.

Regeringens ståndpunkt

I fråga om sammanhållningspolitiken, rubriken "unionsmedborgarskap, frihet, säkerhet och rättvisa" och externa åtgärder är regeringens ståndpunkter följande. I övrigt framgår regeringens ståndpunkter av skrivelsen.

Sammanhållningspolitiken

31. Regional, ekonomisk och social sammanhållning bör utgöra en central grund för unionens verksamhet. För att uppnå detta krävs en effektivare struktur- och sysselsättningspolitik. Finland anser att hörnstenen i innehållet och resursfördelningen i de nya ekonomiska ramarna för åren 2007—2013 bör bestå i främjande av regional sammanhållning, konkurrenskraft och sysselsättning.

32. I regional- och strukturpolitiken bör målet vara en strukturpolitisk finansiell lösning som är balanserad och förnyande och som tillfredsställer alla medlemsländer. Reformen av strukturpolitiken bör alltså kopplas till verkställandet av Lissabon- och Göteborgsstrategierna. Finansieringen av sysselsättnings- och kompetensmålen bör proportionellt sett bevaras åtminstone på nuvarande nivå. För att dessa mål ska kunna uppnås behövs, utgående från kommissionens förslag, regional- och strukturpolitiska resurser om ca 0,40 % av EU:s bruttonationalinkomst. Finland anser att det är positivt att kommissionen i sitt förslag starkt betonar miljön i såväl konvergensmålet som målen för den regionala konkurrenskraften och sysselsättningen.

33. Att Finlands norra och östra områden som är ytterst glesbebodda även i fortsättningen om-

fattas av det högsta regionstödet anser Finland vara en tröskelfråga.

Vad gäller lösningen för östra och norra Finland är det viktigast att få en så hög och bestående stödnivå som möjligt samt att bibehålla den nuvarande nivån på företagsstöd och stöd för utvecklande av landsbygden. Det bästa sättet att uppnå målet är att inkludera dessa områden under ett eget stycke i artikel 5 (konvergensmålet) i den allmänna förordningen om strukturstöd. Finland anser att man på detta sätt kan garantera sådana resurser och utbud av instrument som motsvarar regionernas strukturproblem. Represantanterna för unionens regeringar och medlemsstater gav i juni 2004 sitt politiska godkännande för en fortsatt särbehandling av de ytterst glesbebodda områdena i norr. Denna särbehandling, som grundar sig på Finlands anslutningsfördrag, har inkluderats i artikel III-220 i det nya konstitutionella fördraget och i artikel 63 i protokoll nr 8 om anslutningsfördragen.

34. Kommissionens förslag om att antalet strukturfonder ska reduceras till tre förenklar administrationen och procedurerna och effektiviserar genomförandet av regional- och strukturpolitiken. Detta kan därmed stödjas.

35. Finland godkänner i princip de tre mål som kommissionen föreslår.

36. Europeiska investeringsbankens och investeringsfondens budgetmedel bör utnyttjas mer i sammanhållningspolitiken i enlighet med kommissionens förslag.

37. Finland förordar ett BNI-tak på 4 % för medlemsländerna.

38. Förenkling, effektivisering och ett effektivt bruk av medel har ställts upp som Finlands klara mål i det programarbete och den administration som hänför sig till strukturfonderna. Kommissionens förslag går till denna del i rätt riktning men är inte tillräckliga. Finansieringens verkningar måste tydligare än i dag kunna följas såväl på unionsnivå som i medlemsstaterna. Finland anser att huvudlinjerna i förslagen gällande kontrollen principiellt sett går i rätt riktning och är godtagbara. Bedömningen av förslagen och deras konsekvenser bör fortsätta och i

samband med detta bör Finlands ståndpunkter preciseras.

Unionsmedborgarskap, frihet, säkerhet och rättvisa

46. Det är viktigt att dessa frågor ges större tyngd i de ekonomiska ramarna, även om de anslag som de förutsätter är små jämförda med andra politikområden och utgiftsrubriker. Tyngdpunkten bör primärt ligga på rättsliga och inrikes frågor.

47. Den föreslagna rubriken är lösryckt till innehållet och saknar helhetssyn. Flertalet anslagsbehov utgår från politikolymer, vilket inte kan utgöra grund för de ekonomiska ramarna. Kommissionen bör presentera anslagsfördelningen för denna områdesövergripande rubrik programvis eller utgående från de finansiella instrumenten. Kommissionen bör utreda vad som är rubrikens egentliga kärnprioritet den kommande perioden. Först därefter kan man närmare bedöma innehållet i rubrikernas underrubriker och den detaljerade fördelningen dem emellan.

48. När dessa politikområden förverkligas bör utgångspunkten ligga i att utvinna ett mervärde och respektera subsidiariteten. Inom ramen för detta anser Finland att det är motiverat att öka anslagen med ca 50 % så att de totalt ligger på ca 2,1 miljarder euro 2013.

49. Inrättandet av en europeisk gränsbevakningsmyndighet som självständigt utövar överstatliga befogenheter kan inte på något sätt accepteras. En eventuell ökning av gemenskapsfinansieringen ska inte heller användas till att inrätta EU-myndigheter av ovan nämnda slag. Bevakningen av de yttre gränserna ska också i fortsättningen grunda sig på den verksamhet som medlemsstaternas nationella gränssäkerhetsmyndigheter bedriver och som primärt finansieras med medel ur de nationella budgetarna. Det är på sin plats att på basis av jämförbara kriterier öka gemenskapsfinansieringen för att i synnerhet finansiera gemensamma operationer men också medlemsstaterna gemensamma projekt som utvecklar gränsbevakningens infrastruktur.

50. Det kan inte ställas upp kvantitativa mål för integreringen av invandrare. I detta sammanhang är det viktigt att iaktta subsidiariteten.

51. Tillgången till grundläggande varor och tjänster hör primärt till det nationella ansvaret. På unionsnivå bör större fokus sättas på utvecklande, skärpande och tillämpande av skydds-, säkerhets- och miljönormer.

52. De funktioner som solidaritetsfonden täcker bör fortgå på nuvarande grund. Fondens rättsliga grund bör preciseras så att det fastställs för vilka katastrofer och på vilka grunder och kriterier stöd från solidaritetsfonden vid behov kan ges i fortsättningen. Nuvarande stödpraxis har inte uppfyllt alla kriterier i förordningen. Skyddet av medborgarna från omfattande katastrofer förutsätter dock inte att anslag reserveras i budgeten varje år för solidaritetsfonden. Nuvarande praxis bör tillämpas, dvs. ett förfarande utanför de ekonomiska ramarna.

53. Fondens verksamhet bör koncentreras enbart till att täcka förödelsen efter naturkatastrofer och andra regionala katastrofer.

54. Finland förordar inte heller förslaget om att solidaritetsfonden och ärendena för den inre säkerheten slås samman till en enda fond. Vardera verksamheten kräver sin egen rättsliga grund.

Externa åtgärder, EU som global partner

55. Det är i princip bra att strukturen inom området för de yttre förbindelserna blir enklare, vilket innebär att de över 100 olika instrument som i dag används ersätts med sex mer samordnade instrument. I kommissionens februarimeddelande om de ekonomiska ramarna fokuserade grannskapsinstrumentet på gränsområdessamarbete och inte, såsom kommissionen nu föreslår, även på allt annat ekonomiskt stöd till de länder som omfattas av grannskapspolitiken. Detta övriga ekonomiska stöd bör ingå i ett instrument för ekonomiskt samarbete och utveckling, såsom kommissionen tidigare föreslog. Kommissionen bör lägga fram en mer exakt utredning över instrumentens struktur för att beredningen av olika instrument ska kunna föras vidare.

För Finlands del är det oroväckande att endast de länder som omfattas av grannskapspolitiken

nämns som objekt för det europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet (ENPI). Eftersom Ryssland inte hör till de länder som omfattas av grannskapspolitiken och inte heller är ett utvecklingsland, innefattar formuleringen ett hot om att Ryssland fr.o.m. 2007 inte längre omfattas av finansieringen för EU:s yttre förbindelser. Ryssland är ett specialfall i fråga om vilket EU:s förbindelser bygger på överenskomsten om partnerskap och samarbete (PCA) och de fyra samarbetsområdena för strategiskt partnerskap. Dessutom utgör den nordliga dimensionspolitiken ett regionalt element i samarbetet mellan EU och Ryssland.

56. Öppenheten och insynen i budgeten bör säkerställas. Övergången till det nya budgetsystemet försvårar jämförelsen med den nuvarande finansieringsperioden t.ex. på lands- och regionnivå. Med tanke på den fortsatta beredningen ombuds kommissionen meddela ytterligare uppgifter:

- en årlig utredning över anslagen och anslagsöverföringarna under den nuvarande och den kommande finansieringsperioden

- vilka nya anslag och program man eventuellt har för avsikt att inkludera (t.ex. anslag som tidigare har täckts med medel under andra rubriker än rubriken för yttre förbindelser)

- en jämförelse med fördelningen av den tidigare finansieringsperiodens anslag på lands- och regionnivå.

57. Finland anser att finansieringen av programmen för yttre förbindelser bör grunda sig på ett trygghet av anslagens reelltillväxt (frånsett EUF:s anslagsbehov) och på en betydande medfinansiering av de yttre förbindelserna.

58. En fungerande budget för yttre förbindelser förutsätter möjligheter till flexibilitet, bl.a. årliga, icke-allokerade reserver i rubriken och instrumenten för yttre förbindelser, beroende på de flexibla elementen i hela budgeten.

59. De årliga reserverna är särskilt nödvändiga för hanteringen av oväntade kriser och med tanke på EU:s krishantering.

60. För varje finansiellt instrument bör fastställas egna kriterier för resursallokeringen, och dessa ska gälla över de geografiska gränserna.

61. Utöver de länder som redan har godkänts som kandidatländer har också länderna på västra Balkan fått medlemsperspektiv. Föranslutningsinstrumentet (IPA) stöder denna utveckling. Det är befogat att indela mottagarländerna i godkända och möjliga kandidatländer. I dimensioneringen av finansieringsstöden bör man dock tydligt ta hänsyn till ländernas varierande utvecklingsskede, ett effektivt utnyttjande av det finansiella instrumentet samt statusen som kandidatland.

62. Unionens långsiktiga utvecklingssamarbete och finansieringen av detta bör säkras. EU:s utvecklingssamarbete bör fortsättningsvis fokusera på att avhjälpa fattigdom för att de mål som fastställts i FN:s millenniedeklaration ska kunna uppnås. I synnerhet de minst utvecklade ländernas ställning i EU:s utvecklingssamarbete bör tryggas. Finland förordar att Europeiska utvecklingsfonden (EUF) överförs till EU:s budget. Det bör så snabbt som möjligt fattas beslut i ärendet.

63. EU:s krishantering kommer att växa och bli mer omfattande i framtiden. En tillräcklig finansiering av den bör tryggas. Med tanke på detta ändamål bör reelltillväxten hos de anslag som reserverats för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken (GUSP) tryggas. Väsentligt är, förutom att avsätta adekvata medel för yttre förbindelser, såväl att koherent och flexibelt använda den i mer långvariga program som att snabbt frigöra medel för plötsliga kriser. Det vore dessutom viktigt att förenkla och förskratta de procedurer som bl.a. hör samman med beslutsfattandet inom GUSP. Om inte reaktionstiden förkortas märkbart kan EU inte svara på de utmaningar som riktar sig mot unionen.

64. EU:s närområden får en allt större betydelse i unionens snabbt föränderliga miljö. Det är för Finlands del viktigt att utveckla ett enhetligt grannskapsinstrument för att finansiera gränsöverskridande och regionalt samarbete vid EU:s alla yttre gränser. Gränsområdessamarbetet bör vara unionens centrala prioritering och för dess utveckling bör reserveras större resurser.

Finland utgår från att finansieringen av den nordliga dimensionens handlingsprogram säkerställs bl.a. med medel ur ändamålsenliga finansiella instrument för finansiering av yttre förbindelser.

65. Innehållet i det europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet (ENPI) bör i allt väsentligt utgå från gränsöverskridande samarbete. Det nya instrumentet bör gälla unionens gränsområden, Ryssland inberäknat. Det nya instrumentet bör funktionsmässigt sett vara flexibelt och föra samman unionens utrikes- och regionpolitiska behov. Kommissionens förslag om att finansiera grannskapinstrumentet från två

källor, rubrikerna sammanhållning och yttre förbindelser, är i princip möjligt att genomföra. Detta är godtagbart, i synnerhet om det skapas gemensamma regler för användningen av medel och för administrationen. Finland tar en mer exakt ståndpunkt i samband med kommissionens förslag.

66. Nivån på den totala finansieringen i fråga om EU:s samarbete med Ryssland bör säkerställas.

67. När det gäller det finansiella instrumentet för makroekonomisk hjälp gör Finland sitt ställningstagande senare.

UTSKOTTETS ÖVERVÄGANDEN

Motivering

Allmänt

Agenda 2007 är ett allomfattande paket som täcker EU:s mål, finansieringsmöjligheter och riktlinjerna för verksamheten 2007—2013. Budgetplanen, som omfattar EU:s finansiella instrument, de ekonomiska ramarna för perioden i fråga och den verksamhet som prioriteras, är den viktigaste delen. I paketet ingår också förslag till bestämmelser för politikområdena. Utskottet har utifrån sitt eget behörighetsområde behandlat budgetplanens regional- och strukturpolitiska aspekter och den del som gäller rättsliga och inrikes frågor. Förvaltningsutskottet har behandlat kommissionens förslag till EU:s region- och strukturpolitik mera ingående i sitt utlåtande FvUU 30/2004 rd.

Utskottet har tidigare uttalat sig i ärendet i sitt utlåtande om kommissionens meddelande om budgetramarna (FvUU 4/2004 rd — E 4/2004 rd) och till den del som gäller region- och strukturpolitiken också i sitt utlåtande om kommissionens sammanhållningsrapport (FvUU 3/2004 rd, — E 13/2004 rd).

Sammanhållningspolitiken

Målet för gemenskapens region- och strukturpolitik är att förbättra den ekonomiska och sociala sammanhållningen i syfte att stärka en enhetlig, balanserad och hållbar utveckling. Målet för översynen av regional- och strukturpolitiken är att EU ska kunna leva upp till de förväntningar som ställs på dess verksamhet, nämligen att genomföra utvidgningen av EU på ett framgångsrikt sätt och stödja en hållbar ekonomisk tillväxt och sysselsättning. Det är viktigt att man åstadkommer en lösning som är balanserad och välgrundad och kan kopplas till verkställandet av Lissabon- och Göteborgsstrategierna. I likhet med regeringen anser utskottet att regional sammanhållning och satsningar på konkurrenskraften och sysselsättningen bör vara en hörnsten i de nya budgetramarna och i resurstilldelningen. De bör överlag inta en mycket framträdande roll i EU:s verksamhet.

De ekonomiska ramarna för EU och anslagen för region- och strukturpolitik inverkar på de anslag Finland får. Utskottet stöder regeringens målsättningar. Det är klart att de ekonomiska ramarna påverkas av många faktorer som regeringen behandlar i sin skrivelse. Reformen flyttar tyngdpunkten i EU:s region- och strukturpolitik till de allra fattigaste områdena, speciellt i de nya medlemsländerna. Fördelningen av stödet

blir allt viktigare. För de områden som drabbas är eventuella nedskärningar också av betydelse. Kriterierna för fördelningen och prioriteringen av stödet lands- och regionvis är också av stor vikt.

Finland kommer i enlighet med regeringens ståndpunkt att hålla fast vid kravet att de ytterst glesbefolkade områdena i landets norra och östra delar också i fortsättningen omfattas av det högsta regionstödet. Den artikel i fördraget om upprättande av en konstitution för Europa som uppställer målen för sammanhållningspolitiken är en stark motivering för detta stöd. Enligt artikeln ska särskild hänsyn tas till regioner med allvarliga och permanenta naturbetingade eller demografiska nackdelar såsom de nordligaste regionerna med mycket låg befolkningstäthet. Utskottet omfattar regeringens ståndpunkt att det viktigaste för östra och norra Finland är att få en så hög och bestående stödnivå som möjligt samt att bibehålla nivån på företagsstöd och stöd för utvecklande av landsbygden. Utskottet anser också att det bästa sättet är att ta in de glesbefolkade områdena under ett eget stycke i artikeln om konvergensmålet i den allmänna förordningen. På detta sätt kan man bäst garantera de resurser och instrument som behövs för de strukturella problemen i regionerna.

Utskottet stöder regeringens ambition att bibehålla den totala finansieringen så nära den nuvarande nivån som möjligt. Utskottet menar att detta ger den ur Finlands synvinkel mest balanserade lösningen.

Utskottet framhåller att regeringen bör informera riksdagen om hela förhandlingsprocessen.

De landsbygdspolitiska instrument som nu ingår i regional- och strukturpolitiken ska under den kommande perioden inordnas under huvudtiteln skydd av naturresurser. Utskottet anser att det för landsbygdens utveckling och livskraft är viktigt att landsbygdsfinansieringen i anknytning till mål 1-programmen för norra och östra Finland garanteras även under nästa period.

Förvaltningsutskottet har behandlat kommissionens förslag till EU:s region- och strukturpolitik mera ingående i sitt utlåtande FvUU 30/2004 rd.

Externa åtgärder

Utskottet behandlar rubriken externa åtgärder utifrån ett regional- och strukturpolitiskt perspektiv. Samarbetet vid de yttre gränserna finansieras dels genom sammanhållningspolitiken, dels genom politiken för yttre förbindelser.

I kommissionens meddelande i februari om de ekonomiska ramarna gällde grannskapsinstrumentet främst gränsområdessamarbetet. Enligt de nu aktuella ekonomiska ramarna täcker grannskaps- och partnerskapsinstrumentet (ENPI) också grannskapspolitiken. Samarbetet vid de yttre gränserna utgör en komponent såväl i grannskaps- och partnerskapsinstrumentet som i föranslutningsinstrumentet (IPA).

Finland har redan diger erfarenhet av Interreg—Takis-gränsområdessamarbete med Ryssland. Enligt utredning är erfarenheterna goda av förfarandena inom Interreg, bland annat programplaneringen som omfattar flera år och beslutfattandet på regional nivå, medan Interreg—Takis-koordineringen har varit problematisk. Därför är det enligt utskottet viktigt att EU utifrån förfarandena inom Interreg utvecklar ett enhetligt och flexibelt grannskapsinstrument för gränsområdessamarbetet och samarbetet vid EU:s yttre gränser. Med tanke på det regionala samarbetet är den bästa utgångspunkten ett finansiellt instrument som är avsett just för samarbetet vid de yttre gränserna, menar utskottet. Det viktigaste är att man åstadkommer en enklare och bättre fungerande förvaltningsmekanism för gränsområdessamarbetet vid de yttre gränserna.

Vad samarbetet typ Interreg-gemenskapsinitiativet gäller är den största förändringen under den kommande perioden att gränsområdessamarbetet med Ryssland överförs från sammanhållningspolitiken till politiken för yttre förbindelser. Det finns olika uppfattningar om huruvida gränsområdessamarbetet med Ryssland ingår i det grannskapsinstrument som kommissionen föreslår. Enligt uppgifter till utskottet är det så. Eftersom frågan har en mycket stor betydelse för Finland finner utskottet det angeläget att uppgiften bekräftas.

Med hänsyn till hur stor politisk betydelse samarbetet vid de yttre gränserna har i unionen

anser utskottet dessutom att de anslag kommissionen föreslår inte är tillräckliga.

Unionsmedborgarskap, frihet, säkerhet och rättvisa

Utskottet finner det positivt att kommissionen går in för att också prioritera unionsmedborgarskap, frihet, säkerhet och rättvisa, även om anslagen för dessa sektorer är små jämförda med till exempel regional- och strukturpolitiken. Politikområdet täcker många sektorer och dess innehåll kräver ytterligare precisering. Utskottet framhåller att rättsliga och inrikes frågor bör ges högsta prioritet. Deras betydelse i Europa har vuxit. I Tammerfors II-programmet, som just nu bereds, ingår vissa riktlinjer. Strävan att stärka rättsliga och inrikes frågor stöder enligt utskottet de mål som sammanhänger med utvidgningen av EU och EU:s konkurrenskraft.

Utskottet omfattar regeringens ståndpunkt att inrättandet av en europeisk gränsbevakningsmyndighet som självständigt utövar överstatliga befogenheter inte på något sätt kan accepteras av Finland och att en eventuell ökning av gemen-

skapsfinansieringen inte heller ska användas till att inrätta liknande EU-myndigheter. Bevakningen av de yttre gränserna ska också i fortsättningen grunda sig på den verksamhet som medlemsstaternas nationella gränssäkerhetsmyndigheter bedriver och som primärt finansieras med medel ur de nationella budgetarna.

Finlands ståndpunkt till dimensioneringen av rättsliga och inrikes frågor bör lämpligen behandlas på nytt när kommissionen våren 2005 presenterar de utlovade reviderade planerna för allokering av medel.

Avslutningsvis påpekar utskottet att utgångspunkten för politikområdet unionsmedborgarskap, frihet, säkerhet och rättvisa i alla avseenden bör vara att skapa mervärde och respektera subsidiaritetsprincipen.

Utlåtande

Förvaltningsutskottet meddelar

att utskottet instämmer i regeringens ståndpunkt med ovan nämnda preciseringar.

Helsingfors den 18 november 2004

I den avgörande behandlingen deltog

ordf. Matti Väistö /cent
vordf. Veijo Puhjo /vänst
medl. Nils-Anders Granvik /sv
Lasse Hautala /cent
Rakel Hiltunen /sd
Hannu Hoskonen /cent
Esko Kurvinen /saml

Lauri Kähkönen /sd
Kari Kärkkäinen /kd
Rosa Meriläinen /gröna
Lauri Oinonen /cent
Heli Paasio /sd
Tapani Tölli /cent.

Sekreterare var

utskottsråd Minna-Liisa Rinne.